

FM 2014/51
28.05.2014
Ane Hansen

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi fremadrettet kan sikre en mere ligelig repræsentation af mænd og kvinder i både kommunalpolitik og landspolitik.

(Medlem af Inatsisartut, Naaja H. Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Inuit Ataqatigiit vil gerne takke medlem af Inatsisartut Naaja H. Nathanielsen for at hun fremsætter et interessant forslag til forespørgselsdebat.

Selvom det nu er 66 år siden at kvinder fik stemmeret er der langt fra ligelig repræsentation af mænd og kvinder i grønlandsk politik. Om denne kendsgerning er årsagen til, at Inatsisartut denne forårssamling, under dagsordenspunkt 18 har debatteret problematikken med kvinders faldende andel i de vestnordiske lande, skal jeg lade være usagt. Antallet af mænd og kvinder viser ifølge de seneste tal fra Grønlands Statistik, at kvinder udgør ca. 3.000 færre personer i forhold til det modsatte køn. Denne voksende ubalance mellem kønnene nødvendiggør at vi bør drøfte forslag til tiltag og få foretaget nærmere undersøgelser.

Samtlige undersøgelser og udredninger viser, at antallet af kvinder som søger bedre muligheder er voksende, at kvinder som tager en højere uddannelse er vokset samt at flere og flere kvinder flytter til de byer hvor der er bedre muligheder. Flere og flere kvinder vælger også at flytte til andre lande med bedre muligheder. Denne viden understøtter således bl.a., at der bør gøres noget for at sikre en bedre repræsentation af kvinder i politik, ligesom der er behov for at man ser nærmere på de arbejdsgange der præger det politiske arbejde og som kan gøre det mere attraktivt for kvinderne og familielivet.

Da jeg er den ene af 2 kvindelige medlemmer ud af i alt 21 folkevalgte i kommunalbestyrelsen i Qaasuitsup kommunia, må jeg således være ene kvindelige medlem i mange af møderne. Jeg mener selv, at denne ubalance i alt for mange sager fører til ensidige overvejelser i kommunalbestyrelsen og derfor også resulterer i manglende forbedringer for familierne og alt for ofte resulterer i en langsommelig behandling.

I en anden politisk forsamling, nemlig som medlem af Inuit Ataqatigiit-gruppen i Inatsisartut er der en mere ligelig repræsentation af mænd og kvinder. Her oplever jeg til gengæld et mere ligeværdigt og bredere funderet samarbejde hvor vi finder fælles løsninger. Dette bevirker også et kvalitetsmæssigt løft og bedre resultater.

Ligestilling er et meget vigtigt spørgsmål og derfor er jeg stolt over at tilhøre et parti, hvor dette spørgsmål er en central del af partiets politik og hvor dette kvalitetsmæssigt kommer til udtryk i det arbejde vi udfører. Til alle folkevalgte forsamlinger er det Inuit Ataqatigiit's faste politik, at der bør og skal være en ligelig repræsentation af mænd og kvinder. Sådan en målsætning bør alle andre partier også forfølge.

Der er ingen tvivl om at reel ligestilling mellem kønnene fortsat bør forfølges. Meget er opnået, særligt lovgivningsmæssigt. Men der ligger fortsat et stort stykke arbejde foran os, før der er opnået reel ligestilling. Inuit Ataqatigiit vil derfor fortsat arbejde for ligestilling med særligt fokus på familieliv, seksualitet, vold og uddannelse. Indenfor disse områder er der fortsat alt for mange skævheder.

Vi er alle forpligtet til at skabe rammer der sikrer alle borgere samme adgang til samfundsdeltagelse.

Der udestår endnu store opgaver førend vi kan sikre en mere ligelig repræsentation af mænd og kvinder i samtlige de politiske forsamlinger. Der ligger en opgave i at fremme mere familievenlige rammer for det politiske arbejde i disse fora. Der ligger også en opgave i at fremme en mere ligelig opstilling af kandidater til disse forsamlinger.

For at sikre en mere ligelig repræsentation af mænd og kvinder, må vi derfor starte med at se på den arbejdsgang der præger det politiske arbejde, sådan som forslagsstilleren også selv peger på. I 2014 bør det være muligt at skabe nogle mere tidssvarende og moderne rammer om det politiske arbejde.

Beslutningstagning og magten bør udøves af både mænd og kvinder, unge og ældre og folk med forskellige erfaringer. Hvis vi kan nå dertil vil vi først da kunne sikre en bredere horisont i de diskussioner der ender med politiske beslutninger.

Idet vi igen takker Naaja H. Nathanielsen for hendes forslag, skal vi til slut derfor opfordre Formandskabet i Inatsisartut til i samarbejde med Grønlands Ligestillingsråd, at stå for etableringen og ledelsen af en arbejdsgruppe som skal se på disse spørgsmål. Arbejdsgruppen skal have til opgave at komme med anbefalinger til, hvorledes man kan sikre en mere ligelig repræsentation af mænd og kvinder i både kommunalpolitik, i byggerådene og i landspolitik.